

Модният фотограф от Милано Никола Борисов пред „Труд“:

Никола Борисов от София неотдавна снима Венета Харизанова за корицата на италианското списание „Максим“.

Оказа се, че 26-годишният българин отдавна живее в Милано и макар скромно да отрича статуса си на „звезден“ фотограф, е снимал доста световни красавици.

Никога да интервю за „Труд“ по електронната поща, защото междуременно работата му го отведе в Париж. ❖

Магдалена ГИГОВА

- Как попадна в Италия? Защо реши да станеш фотограф и как успя да влезеш в модните среди?

- Преместих се да живея в Италия през 1999 г., след като завърших средното си образование в България. Записах политология и международна икономика в Милано. Малко преди да завърша, открих фотографията и след кратък период на работа в банка, придружен от терзания и размисли, реших да се откажа от кариерата на мениджър, за да мога да се радвам пълноценно на живота, вършейки нещо, което ме прави щастлив.

Тъй като слабостта ми е портретната фотография, отначало започнах да снимам хората около мен, после минах на репортажи, след което се ориентирах към модата. Тя предлага най-интересни перспективи за развитие и е най-доходоносна (все още част от мен разсъждава като икономист-кариерист).

Отначало скалпваш някакво портфолио, обикаляш с него редакциите на по-скромните списания, снимаш за тях. След това атакуваш по-големите, градиш име, създаваш мрежа от контакти, намиращ си добра агенция и полека-лека идват големите клиенти. След като са те видели във „Вог“, примерно, трябва да си нахъсен, нахален и пробивен, но с мярка. Това е схемата, в която аз още съм прекалено назад за съжаление.

Някои предпочитат да работят първо като асистенти на някой известен фотограф. Но това са няколко години мизерно платен робски труд, губиш време и имаш шеф.

- Нужно ли е специално образование или е достатъчно просто да можеш?

- Ако нямаш талант и око, никакво образование няма да ти помогне - най-много да станеш перфектен техник и да снимаш неща

ТОПМОДЕЛИТЕ СИ ЗНАЯТ, ЧЕ

Този свой автопортрет 26-годишният фотограф Никола Борисов е нарекъл „Коравото копеле“.

„Откакто открих фотографията, изживяването ми е дзен-оргазмично“, описва емоцията си Нико от Милано.

разни, но аз с такива нямам вземане-даване, те работят само на приказки.

Това е бизнес - ако капризничиш и имаш претенции, никой няма да работи с теб - модели има на килограм навсякъде, взаимозаменяеми са. Ако се лигавиш - вратата е там, да влиза следващата. Разбира се, случва се чат-пат да мрънкат, но в повечето случаи е с право - аз много ги тормозя! На минус 5 градуса с лятна рокличка в гро-

живяването е уникално, дзен-оргазмично. Фотографията е хайку, поезия, философия.

- Има ли съвършен модел?

- Това е индивидуално, няма еднозначен отговор. Освен обективните фактори - професионализъм, опит, мерки и т.н., възприемането на външния вид на модела си е ужасно субективно. Така че съвършеният модел за мен може да не се харесва изобщо на някой друг. В моя случай това е Силвия Димитрова - нечовешка е, есенцията на идеята за красота, женственост и стил, съчетани с интелигентно, чаровно и нежно излъчване и безупречен професионализъм. Печеливша комбинация, която е страшна рядкост.

- Не е ли скучно да се снима мода? Къде е предизвикателството?

- Привлички положения е милиарди пъти по-малко скучно от каквато и да е работа в офис. Гаранция! А предизвикателството е именно в това от нещо тривиално - мацка, дрехи, декор - влагайки всичко от себе си, да направиш фотография, която да има душа. Във всеки мой кадър има част от мен, от емоциите и мислите ми.

- Какъв ангажимент те отведе в Париж?

- Суеверен съм, предпочитам да не разгласявам нещата, преди да са станали. Да кажем, че имам две много важни срещи там, от които може би зависи цялата ми по-нататъшна кариера. Стискайте палци!

- Има ли мода при модните фотографии? Днес може да те харесват и да си търсен, а утре - не. Ако настъпи такъв момент, какво ще правиш?

- Не знам. Има имена, които са на върха от десетки години. Марио Тестино, Ник Найт, Стивън Майсел... Но има и новаци - Ла Шапел, Мерт и Маркус. Така че дори и да има трендове и мода и при фотографите, ако работиш добре и се развиваш, имаш здрави връзки с клиентите и списанията, или си някой от трийсетината имена на върха, които печелят по 20-30 хил. евро на снимачен ден, че и отгоре, тованете касеа. Таме, където трябва да стигна. ❖

НЕ СА ВЕЧНИ

без душа. Кое става за снимки на поп-фолкпевици или реклами на ракии. Или ще започнеш да правиш разни артистични мазаници, дето не се разбира кое какво е.

От друга страна, ако те влече и те сърби да снимаш, ако посветиш цялото си време и внимание, можеш за няколко месеца сам да научиш техническата част на прилично ниво. В такъв случай допълнително и целенасочено фотографско образование може да помогне. Но когато вече знаеш какво можеш и какво не. 4-5 г. учене на фотография в НАТФИЗ за мен било абсурд, абсолютно безсмислено и тотална загуба на време. Ако си самоук, имаш предимството на по-самобитен и неповлиян от никого поглед и стил. А и още нещо - най-добрите фотографии не преподават масово - защо да си отглеждат конкуренция?

Аз бих отишъл да уча на частно при някой, чиито снимки ме оставят без думи и който печели добре, а не при професор на заплата в архаична институция. Такива курсове са редки и доста солени, 2-3 хил. евро на седмица, но си струва.

- Кои известни хора си снимал досега? Как предпочиташ да работиш?

- Аз не съм папарак и разни звездички и „ВИП“-ченца слабо ме вълнуват, още повече че изпитвам отвращение към наложения на Запад култ към личността по американски модел, който за съжаление е навлязъл и у нас, изкривен по типично балкански, с гротескния, жалък и смешен български „елит“.

На този етап снимам само модели. Не полагам специални усилия да ги предпочитам, аз съм веселък по природа и нещата се получават от само себе си, след първите няколко минути на опознаване всички се отпускат. Винаги има музика, майтапи, закачки.

Пред обектива на нашето момче е позирала и американската моделка Селесте Торсън.

бището или в студена януарска нощ по жартиери на улицата... Но като една дипломатична Везна го правя така, че ми прощават и не се оплакват много!

- До каква степен компютърът помага в художествената и модната фотография?

- До такава степен, до каквато и тъмната стаичка преди. Не може без него. Пуристите да си снимат със „Зенит“! Ако искаш да работиш, фотографиите ти трябва да са перфектни във всяко отношение - цвят, контраст, кожа, всичко. Това без манипулация не става, няма начин. А и дори когато снимам за удоволствие, пак - за мен съвършенството е основен елемент в създаването и възприемането на фотографията.

Всичко опира до нагласа - ако наивно смяташ, че задачата на фотографията е да отразява реалността, тогава ще си противник на всякаква обработка. Има много такива хора. За мен най-важната задача на фотографията, дори на репортажната, не е да запечаташ момента или да внушиш нещо. Най-важното е, че фотографията научава теб, човека зад апарата, да виждаш и възприемаш света по съвсем различен начин. Откакто я открих за себе си, гледам на света с широко отворените очи на дете, за което всичко е ново и интересно. Всичките ми възприятия и сетива се отвориха на 100 процента, из-

- Ако моделът се лигави и проявява капризи, как реагираш?

- Не мога да се сетя за случай, в който моделът да се е лигавил и да капризничи прекалено... Не знам дали е късмет, но досега винаги съм работил с дисциплинирани момичета. Моментът с лигавенето може да го има при самопровъзгласили се „топ“-модели и миски

Венета Харизанова е свръхизкусителна в италианското сп. „Максим“, снимана от Никола Борисов.